Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 85 (5519)

Marți 6 februarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ASTĂZI SE INAUGUREAZĂ LA GRENOBLE

Ediția jubiliară A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

Două stele ale schiului alpin feminin așteptîndu-și rîndul în stația de schi-lift, la Chamrousse: reprezentanta nr. 1 a Franței, Marielle Goitschel (stînga) și speranța Canadei, Nancy Greene. Fundalul de decor îl oferă afișul proclamînd idealurile de pace și prietenie care stau la baza Jocurilor Olimpice.

Telefoto: UPI—AGERPRES

DE LA TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI

PANȚURU—NEAGOE, RECORDMANI AI PÎRTIEI LA ALPE D'HUEZ

În sfîrșit, sportivii nu se mai pot plînge din cauza unui program pe care îl consideră adecvat mai degrabă copiilor! La Alpe d'Huez ei sînt nu numai lăsați să se culce cînd vor, dar au de efectuat și antrenamente. Și încă dintre cele mai dure, în nocturnă, deoarece chiar disputele olimpice se vor desfășura la lumina reflectoarelor.

Azi, cuplul PANȚURU-NEAGOE ne-a produs o mare bucurie, pe care ne grăbim să v-o împărtășim și dv.: au doborît recentul record al pîrtiei, pe care îl stabilise celebrul cuplu italian Eugenio Monti-De Paoli.

Mărturisim că în primele coboriri, cînd Monti și coechipierul său spulberaseră recordurile la Alpe d'Huez, ne puneam sincer întrebarea ce vor putea face mai mult sinăienii noștri Dar iată că după acomodarea cu pîrtia, departe de a se fi resemnat, ei s-au instalat în fruntea plutonului de ași ai bobului de două persoane. Isprava s-a petrecut astă-noapte (duminică spre luni) după orele 22, cînd s-au efectuat primele două coboriri din ultimele patru permise înainte de concurs. La o oră cînd alți sportivi aflați acasă urmăreau programul la televizor sau luau masa de seară, Panțuru și Neagoe, deși încă răciți și cu puțină febră, au coborît vertiginos în prima manșă, realizînd timpul de 1:11,14, vechiul record al echipajului Monti fiind de 1:11,70. În cea de-a doua manșă, sportivii noștri s-au comportat la fel de bine, încheind parcursul în timpul de 1:11,17, și acesta sub vechiul record, totalizînd astfel — în cele două manșe — timpul de 2:22,31. Aceasta cifră i-a instalat pe sportivii români în fruntea clasamentului ce s-a alcătuit după antrenament.

Cuplul Panțuru-Neagoe a fost urmat de echipajul R. F. a Germaniei, pilotat de Floth (2:22,72), Austriei, pilotat de Thaler (2:23,89), S.U.A. 2:24,31, Angliei, condus de campionul olimpic Nash (2:24,89). Italianul Monti a realizat în prima manșă 1:11,98, iar în cea de a doua s-a răsturnat la ieșirea din ultimul viraj, fiind cronometrat totuși cu timpul de 1:13,24. Ultimele două manșe au loc luni seara (N. R. ieri), după care pîrtia se va închide pînă miercuri, cînd va începe concursul.

Din cauza timpului călduros, prima plecare oficială se va da miercuri la ora 20.

Panțuru și Neagoe se pregătesc pentru start.

FLACĂRA OLIMPICĂ — PE ULTIMII KILOMETRI

Flacăra Olimpică a sosit duminică la Aix-les-Bains, ultima etapă înaintea plecării la Grenoble. Ea a fost purtată pe ultimii kilometri de fostul recordman al Franței în probele de 5000 și 10 000 m plat, atletul Robert Bogey, și de canotorul Claude Pache. Flacăra olimpică a plecat luni dimineața spre Grenoble, urmînd să fie purtată de-a lungul a 70 km de numeroase ștafete.

VENIND DIN ELVEȚIA

BIATLONIȘTII ROMÂNI AU SOSIT LA AUTRANS

Echipa noastră printre favorite

C. CARABELA

Din delegația sportivilor români, participanți la cea de-a X-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă, cel mai lung drum a fost străbătut de biatloniști. El a început încă anul trecut, la Novosibirsk, i-a purtat apoi pe meleagurile înghețate ale Scandinaviei și în alte părți, unde au avut loc concursuri de verificare. Ultima „escală" a fost localitatea elvețiană Linthal. Aici maeștrii alergării pe schiuri și ai tirului precis au luat parte la ultimele întreceri preolimpice.

Luni dimineața, un autobuz special i-a adus pe biatloniștii români, împreună cu colegi de întreceri din alte echipe, la Autrans.

Sportivii noștri s-au instalat în satul olimpic, fiind primiți cu mult interes, ca urmare a bunelor rezultate înregistrate în acest sezon. Specialiștii indică echipa română printre favorite la locurile fruntașe.

La întrecerile de biatlon ale ediției jubiliare a Olimpiadei albe țara noastră ar fi reprezentată de GH. VILMOȘ, N. BĂRBĂȘESCU, I. ȚEPOSU, I. CIMPOIA și C. CARABELA.

Pînă la zilele concursurilor (luni 12 februarie — proba individuală; joi 15 februarie — ștafeta), biatloniștii români își vor continua cu rigurozitate programul de pregătire. În rîndul sportivilor noștri domnesc optimismul și buna dispoziție. Ei sînt hotărîți să depună toate eforturile pentru a avea o comportare cît mai frumoasă la marea întrecere a sporturilor iernii.

PROGRAMUL ZILEI

Festivitatea de deschidere	Stadionul Provizoriu ora 16		ora 16
GRUPA A			
Cehoslovacia — S.U.A. U.R.S.S. — Finlanda	Stade de glace ora 18,30 Stade de glace ora 22	Cehoslovacia U.R.S.S.	
Canada — R.F.G.	Patin. Municipal ora 22	Canada	

Coloanele, de la stînga la dreapta, reprezintă: 1. Competiția; 2. Locul de desfășurare și ora; 3. Favoriții; 4. Transmisiile la televiziunea română

TRIUMFUL SPORTURILOR ZĂPEZII

Este unanim recunoscută tradiția de frumusețe ca și frumoasa tradiție a Olimpiadelor antice, al căror spirit s-a dovedit răzbătător peste vreme, păstrîndu-și — într-o lume atît de agitată — lăcașul lor de liniște și menținînd proaspătă speranța unei păci trainice și universale, vestită văzduhului de trîmbițași, la patru ani o dată, așa cum se va întîmpla mîine (N. R. astăzi), în piața Concordiei din Grenoble.

Sîntem însă uneori nedrepți excluzînd din acest for al olimpismului contribuția contemporană care, chiar dacă s-a născut printr-o extensiune a ideii clasice, nu este de loc mai prejos decît premergătoarele jocuri din Olimpia, încărcate de aurul glorios al trăiniciei.

Olimpiada Albă, inițiativă derivată desigur, dar cu personalitate proprie, bine definită, constituie o replică demnă a lumii sportive internaționale de azi.

Nu trebuie uitat că, potrivit istoriei, sporturile de iarnă, în ciuda caracterului lor utilitar și a unei existențe multimilenare, nu reușiseră să depășească, la finele secolului trecut, granițele înghețate ale Nordului Europei ori pe cele — și mai izolate — ale marilor înălțimi. Concludem deci că însăși ideea grupării acestor discipline sub stindardul olimpic — cu 44 de ani în urmă — a însemnat un act de curaj.

Așezarea probelor în programele diverselor sale ediții s-a înfăptuit cu oarecari zguduiri, din ce în ce mai multe discipline, de la cele individuale la cele de echipă, cerîndu-și dreptul la aerul olimpic. Nu trebuie uitat că, deși notăm edițiile olimpice de iarnă începînd din 1924, de la Chamonix, încă din 1908, jocurile de vară, desfășurate în iulie, la Londra, au avut o replică sau continuare, cum vrem să-i spunem, în octombrie, cuprinzînd boxul, fotbalul, hocheiul pe iarbă și patinajul pe gheață artificială la „Prince Skating Club" cu participare masculină (21 de persoane), feminină (7 prezențe) și de perechi, provenind din 6 țări diferite, dintre care două de dincolo de Ocean (Argentina și S.U.A.). Ediția de la Anvers (1920) îmbogățește programul dedicat sporturilor iernii cu un turneu de hochei pe gheață disputat de 7 formații reprezentative.

Baronul de Coubertin, el însuși, își mărturisește în ale sale „Memorii olimpice" dorința de a include Olimpiadelor sporturile albe, cu toate obstacolele care au întîmpinat proiectul său. La Lausanne, în 1921, Congresul olimpic a dezbătut chiar această chestiune în cadrul unei „Conferințe consultative asupra sporturilor de iarnă", înscrisă pe ordinea de zi. De necrezut: scandinavii se opun ideii (ei avînd încă din 1900 Jocurile nordice), și aceasta, în ciuda unei supremații necontestate în ordinea disciplinelor sportive de iarnă.

În tot acest timp, ca și în următoarele două decenii, sporturile iernii se consolidează, își cîștigă noi adepți și se desfășoară într-o admirabilă ambianță de amatorism.

Ideea mai veche a integrării lor în Olimpiade avansează, dar apar dificultățile tehnice (baze sportive necorespunzătoare).

„Săptămîna sporturilor de iarnă" de la Chamonix (1924) beneficiază de patronajul Comitetului Internațional Olimpic, dar nu de titulatura de Jocuri Olimpice (peste un an reuniunea de la Chamonix avea să fie declarată oficial Olimpiadă). De atunci, anul olimpic se inaugurează prin competițiile hivernale. Independente față de Jocurile de vară, începînd cu organizarea, olimpiadele albe și-au cucerit dreptul la viață într-un mod pe care Pierre de Coubertin l-a exprimat atît de bine cînd a spus, la Praga, în 1925, cu prilejul Congresului C.I.O.: „Jocurile de iarnă sînt o victorie completă".

La Grenoble, ele vor scrie, în aceste zile, o nouă pagină glorioasă în istoria sportului omenirii contemporane.

Emanuel VALERIU

Grenoble, 5 februarie.

ȘCOALA — PRINCIPALA PEPINIERĂ A VALORILOR SPORTIVE!

PE TEME ACTUALE

Sportul școlar din țara noastră tinde să se transforme — cum este și normal — în principala pepinieră de valori pentru sportul românesc de performanță. Acest adevăr s-a făcut simțit, îndeosebi, în ultima vreme.

Este demn de relevat efortul Ministerului Învățămîntului care a instituit un sistem competițional mai aproape de actualele cerințe, de particularitățile de vîrstă ale elevilor noștri. Prezența separată în cadrul unui asemenea program a unor campionate pentru școlile generale, licee de cultură generală și școli profesionale trebuie apreciată ca un pas înainte pe calea atragerii — la un mod și mai eficace — a tineretului studios în săli și pe stadioane. Din însemnările noastre și folosind unele date culese chiar de la organele de resort ale Ministerului Învățămîntului, se vede limpede că în anul care a trecut campionatele școlare au atras, pe primul plan al întrecerilor, elevi și echipe ale unor licee care n-ajunseseră încă să se afirme pe plan republican (Liceul „Papiu Ilarian" — Tg. Mureș, Liceul „Gheorghe Lazăr" — Sibiu, Liceul nr. 2 Rîmnicu Vîlcea, Liceul „Petru Rareș" — Piatra Neamț etc). Posibilitatea ca în campionatele școlare să fie prezente reprezentative formate exclusiv din sportivii aceluiași liceu, și nu selecționate școlare orășenești, iată o clauză care a sporit interesul față de principala competiție adresată elevilor noștri.

Se apreciază, de asemenea, că în atletism media primilor cinci clasați la campionatele republicane școlare a crescut valoric, că elevii au reușit să doboare pe lîngă recorduri școlare și multe recorduri de juniori.

O deosebită importanță s-a acordat fotbalului, disciplină sportivă mult îndrăgită pretutindeni în masa de elevi. Deși tîrziu, oficializarea unui campionat școlar de fotbal a creat un impuls spre calitate. *Părerea că școala este singura în măsură să contribuie substanțial la redresarea valorică a fotbalului nostru cîștigă tot mai mulți adepți, un larg credit.*

Nu este, în același timp, lipsită de semnificație nici observația că participanții la finalele campionatelor republicane de juniori, la jocuri sportive, au fost în proporție de sută la sută elevi și eleve.

S-au impus, sub raport valoric, și reprezentanții școlilor sportive, aceste prețioase nuclee ale performanței. Specialiștii noștri afirmă, de pildă, că la volei și baschet, valoarea întrecerilor finale ale concursurilor republicane rezervate tinerilor din aceste școli a depășit chiar și pe aceea a unor partide din campionatele divizionare. Reprezentanții școlilor sportive au cucerit nu mai puțin de 40 titluri de campioni de juniori ai țării la natație, 19 la atletism și 12 la gimnastică. Pentru natație și gimnastică se poate face mențiunea că marea majoritate a elementelor de perspectivă activează în aceste școli.

Iată cîteva cifre și date care sînt suficient de edificatoare pentru a demonstra posibilitățile ce le oferă școala, în direcția consolidării sportului nostru de performanță. Asemenea cifre ca și altele au fost amintite recent cu ocazia lucrărilor ședinței Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Cu același prilej, însă, s a relevat faptul că în ceea ce privește crearea unor premise și mai concrete pentru dezvoltarea sportului în școală, realizările sînt încă modeste, iar eforturile unor organe și organizații încă anemice. Profesoara *Maria Login*, directoare în Ministerul Învățămîntului, arăta de pildă — referindu-se la școlile sportive — că din rețeaua de 55 de asemenea școli, numai 16 sînt independente, avînd buget propriu, în timp ce restul funcționează ca secții pe lîngă licee de cultură generală. În asemenea condiții, școlile sportive nu se pot dezvolta uniform. Unele — foarte puține, din păcate — Școala sportivă nr. 2 din București, Școala sportivă din Reșița, Școala sportivă din Brașov și alte cîteva — sînt deja capabile să crească elemente în măsură să alimenteze loturile republicane de juniori, tineret și chiar de seniori. Dar, în marea lor majoritate aceste școli n-au reușit să ridice elemente nici măcar pînă la nivelul unor performanțe regionale. Și o asemenea stare de lucruri se perpetuează.

Care să fie cauza? Lipsa de sprijin acordată școlilor sportive de elevi, asociată cu indi-

(Continuare în pag. a 2 a)

Din nou despre o competiție anulată

Consemnam, cu neplăcere, în coloanele noastre faptul că una dintre competițiile de schi alpin programate pentru zilele de 27 și 28 ianuarie, în speță „Cupa A. S. Armata Brașov", nu s-a disputat. Am promis să revenim și, iată, o facem. Se pare că nu birocrația din domeniul financiar e de vină, așa cum părea a dori să ne facă să credem organizatorii competiției. O mare parte din subvenția prevăzută în buget a fost expediată încă la data de 17 ianuarie, organele de resort din cadrul C.N.E.F.S. dînd astfel dovadă de multă solicitudine față de clubul brașovean. Și totuși, competiția nu s-a ținut, cu toate că este prevăzută în calendarul federației de specialitate, cu toate că ar fi fost mai mult decît necesară.

Faptul că o mare parte dintre cei mai buni schiori alpini din țară erau indisponibili pentru acest concurs nu poate și nu trebuie să constituie o scuză. De altfel, nu de scuze duce lipsă schiul nostru... Așteptăm, în schimb, un răspuns clar din partea celor ce trebuiau și puteau să organizeze concursul. Să nu se uite că și pentru organizarea de competiții i se acordă clubului subvenții... iar banii sosiseră din timp!

P.S. Un minimum de autocritică l-ar constitui reprogramarea, de comun acord cu F.R.S.B., a „Cupei A. S. Armata".

NOTE

MECIURILE DE VERIFICARE ALE PUGILIȘTILOR NOȘTRI ÎNAINTEA J. O. DIN MEXIC

Interviu cu secretarul general al F.R. Box, C. Petroșeneanu

Filele calendarului cad una după alta. „Febra de start" începe să se simtă tot mai intens în rîndul viitorilor participanți la J. O. din Mexic. Pregătirile boxerilor (despre ei va fi vorbă în acest interviu) nu se mai rezumă doar la obișnuitele antrenamente, ci îmbracă o arie mai largă, mai aproape de condițiile de desfășurare a întrecerilor olimpice. Antrenamentele la altitudine, ca și meciurile internaționale (bilaterale, sau în cadrul unor turnee) ocupă un spațiu major în planurile de pregătire.

Firește că nici fruntașii boxului din țara noastră nu fac excepție. În programul lor de verificare în vederea J. O. din Mexic figurează și cîteva confruntări internaționale în țară și peste hotare. Cu cine se întîlnesc olimpicii români înaintea turneului din Mexic? Au fost oare perfectate meciuri de verificare cu pugiliști de valoare, care să-i solicite intens pe reprezentanții noștri, sau s-a apelat (cum se obișnuiește, uneori) la sparring-parteneri modești? Iată tema unor discuții purtate deunăzi cu tov. C. Petroșeneanu, secretarul general al F. R. Box.

„Nu știm deocamdată — ne-a relatat interlocutorul nostru — cîți boxeri vom deplasa la Ciudad de Mexico. ACEASTA ESTE ÎN FUNCȚIE DE REZULTATELE PE CARE EI LE VOR OBȚINE ÎN ACTUALUL SEZON COMPETIȚIONAL. S-a alcătuit lotul olimpic (cunoscut deja), pe care-l vom supune unor severe verificări.

— Ce întîlniri sînt prevăzute pentru rodarea olimpicilor?

— Unele dintre ele sînt perfectate, pentru altele DUCEM TRATATIVE CU FEDERAȚIILE DE SPECIALITATE DIN DIFERITE ȚĂRI. S-a renunțat — nu din vina noastră — la meciul cu Anglia, care urma să se dispute în luna aprilie. Federația engleză ne-a comunicat că nu mai poate organiza acest meci. Poate că se va înlocui această întîlnire cu alta în care am avea ca adversari. IRLANDA sau SCOȚIA. ESTE SIGURĂ DUBLA CONFRUNTARE ÎNTRE REPREZENTATIVELE ROMÂNIEI ȘI BULGARIEI, DE LA 3—5 MAI. Echipele A se vor întîlni la București, iar secundele la Sofia.

— Un criteriu foarte serios de verificare considerăm că îl constituie finalele campionatelor noastre individuale. Ce părere aveți?

— Într-adevăr. Turneul final ce va avea loc la București, între 27 mai și 2 iunie, va solicita la maximum pe boxerii din lotul olimpic. La acest ultim „act" al campionatelor vor urca treptele ringului 44 de pugiliști, cîștigători ai zonelor de la Iași, Ploiești, Craiova, Tg. Mureș — acestora adăugîndu-li-se componenții reprezentativei secunde și, eventual, și cei din formația de tineret.

— Ce mai este înscris, în continuare, în planurile de pregătire ale lotului olimpic?

— Intenționăm să continuăm verificările cu boxeri de peste hotare. AM TRIMIS, ÎN ACEST SENS PROPUNERI FEDERAȚIILOR DIN MAROC ȘI TUNISIA PENTRU UN TURNEU ÎNTRE 10 ȘI 20 IUNIE. Nu ni s-a răspuns încă. Dacă nu se va ajunge la un acord în această privință, NE GÎNDIM LA POSIBILITATEA EFECTUĂRII UNUI TURNEU ÎN SUEDIA, NORVEGIA ȘI FINLANDA.

— Dar la noi în țară, preconizați organizarea vreunei competiții de verificare pentru pugiliștii fruntași?

— DA. DE LA 1—10 IULIE, LA CONSTANȚA SE VA DISPUTA TURNEUL DOTAT CU „MĂNUȘA LITORALULUI". AM INVITAT BOXERI DIN U.R.S.S., R. F. a GERMANIEI, FRANȚA, OLANDA, R.P.D. COREEANĂ, UNGARIA ȘI CEHOSLOVACIA. *După numai 10 zile vom găzdui un nou turneu, denumit* „CUPA MĂRII NEGRE", ȘI LA CARE AM INVITAT PUGILIȘTI DIN U.R.S.S., BULGARIA ȘI TURCIA. Competiția aceasta va deveni tradițională. În sfîrșit, ultimul criteriu de verificare a boxerilor noștri olimpici îl va constitui „Balcaniada" de la Brașov (3—8 septembrie).

Interviu consemnat de
R. CALARAȘANU

Aspect din finala cursei de 50 metri garduri fete

Foto: I. D. RĂDULESCU

23 RECORDURI ȘI...

ALTE PROMISIUNI PENTRU SEZONUL ACTUAL

Concursul republican al juniorilor mari a adus listei recordurilor numeroase adăugiri și modificări. În total, au fost doborîte 8 recorduri iar alte 15 au fost egalate, la categoriile seniori, juniori mari și juniori mici. O recoltă foarte bogată...

Numeroșii spectatori prezenți au făcut ca micile tribune de la Steaua să devină neîncăpătoare. Este, ce-i drept, cea mai bună sală de atletism pe care o avem la ora actuală, insuficientă totuși pentru concursurile de anvergură. Printre spectatori, o apariție inedită: Askin Tuna, recordmanul Turciei la triplusalt (16,01 m în 1967). La invitația federației noastre, el se află de cîtva timp la București, antrenîndu-se în comun cu Șerban Ciochină și ceilalți săritori români.

Victoria recordmanei de junioare Virginia Bonci a stat cîteva clipe sub semnul îndoielii. Marea surpriză era cît pe-aci să se producă la 1,69 m, cînd Bonci — condusă în acel moment de băcăuanca Doina Munteanu — a trecut ștacheta de-abia din ultima încercare. La 1,72 m, Bonci, acum sigură pe forțele sale, sare cu ușurință din prima încercare: nou record republican de junioare! Urmează 1,74 m, dar ștacheta, deși atinsă „milimetric", nu vrea să rămînă pe suporți. În orice caz, Virginiei Bonci i se cuvin felicitări. De asemenea, și Doinei Munteanu (1,66—norma de maestru al sportului), Elvirei Crețu (1,57—record de junioare mici) și gălățencei Mariana Matei (1,57 la prima sa apariție în concursurile republicane).

În iulie 1967, la Oradea: 13,69—record personal; în octombrie 1967, la Bacău: 14,26—record personal; în februarie 1968: 14,90—record republican de sală pentru juniorii mari. Acesta este progresul lui Vlad Iliescu (Șc. sp. Bacău) la triplusalt: mai bine de un metru în cîteva luni. Ca și Doina Munteanu, el este pregătit de Simion Blaga, un antrenor tînăr care obține frumoase rezultate în munca sa. Printre elevii lui S. Blaga se mai numără și Petre Ciupercă (15,42 la triplu-record de juniori în aer liber), Iancu Orghidan (10,6 pe 100 m), Eugen Pereteatcu (7,18 la lungime).

Atletismul din Tg. Mureș era mereu criticat pentru rezultatele slabe, pentru rămînerea în urmă etc. La ultimul concurs republican de juniori, atleții din acest oraș au avut o comportare frumoasă, cucerind de două ori locul I și de trei ori locul II și înscrîndu-și de mai multe ori numele printre recordmani. Imre Biro, Csaba Dosa, Lorant Török, Gheorghe Monea — dintre băieți, Marta Szatmari, Maria Popa, Zoe Moldovan — dintre fete, sînt cei mai buni elevi ai antrenorilor Ionel Ciotea, Zoltan Szabo, Mircea Buhlea, Iosif Buzdugan.

Campioana de junioare la 100 m anul trecut, Rodica Țarălungă, a hotărît, împreună cu antrenorul său (O. Constantinescu-Nehoi, de la Șc. sp. Roman) să se dedice pentatlonului. Ca atare, a luat parte la toate probele înscrise în program, obținînd următoarele rezultate: 6,6 la 50 m (locul II), 5,39 la lungime (V), 10,22 la greutate (X), 7,6 la 50 m g (IV) și 1,50 la înălțime (VIII). Un serios avertisment dat specialistelor la pentatlon; dar și celor de la sprint și garduri, probe în care performanțele Rodicăi au egalat vechile recorduri de junioare, întrecute acum cu cîte o zecime de secundă.

Ad. IONESCU

ATLEȚI ROMÂNI ÎN TURCIA ȘI R. D. GERMANĂ

Ieri au părăsit Capitala două grupuri de atleți, care vor efectua — pentru o scurtă perioadă — pregătiri comune cu atleți din străinătate. Alergătorii de fond Zoltan Vamoș și Ileana Silai, împreună cu antrenorul Gheorghe Biro s-au îndreptat spre Antalya (Turcia). În același timp, săritorii cu prăjina au plecat în R. D. Germană, unde vor fi oaspeții sportivilor din localitatea Kimbaum. Din lotul condus de prof. M. Berbecaru fac parte Petre Astafei, Dinu Pîștalu, Cristian Ivan și Nichifor Ligor.

VACANȚĂ PLĂCUTĂ ȘI SUCCES!

Din nou în vacanță — de data aceasta studențească —, din nou la ordinea zilei taberele de iarnă. Stațiunile și cabanele Carpaților noștri pulsează, în aceste zile, în ritmul propriu universitarilor.

Astfel, o primă categorie este aceea a taberelor de odihnă, de binefacerile cărora vor profita circa 4 500 de studenți, la Sinaia, Predeal, Bușteni și Tușnad.

O a doua categorie de tabere o vor constitui cele alpine, de altfel cele mai numeroase, care au un caracter sportiv. Tema lor o va constitui învățarea și, unde este cazul, perfecționarea schiului. Pentru circa 100 de schiori care vor participa la campionatele „alpine" universitare (23—25 februarie, în Postăvarul) taberele alpine vor constitui un foarte bun prilej de antrenament. Cele peste 3 000 de locuri vor fi la dispoziția studenților sportivi în Postăvarul, la Căminul Alpin din Bușteni, la Peștera, la Poiana Stinii, la Gura Diham, la Gîrbova, la Cristianul Mare, la Padina, la Muntele Mic, la Lacul Roșu, la Diham, la Muntele Roșu, la Suhard, la Poiana Izvoarelor, la Cota 1 500, la Rarău, la Mogoșa, la Toplița, la Păltiniș, la Semenic, la Trei Brazi, la Susai, la Vîrful cu Dor și în alte splendide puncte de pe harta montană a țării. Însăși enumerarea lor este elocventă... Învățarea schiului se va face în grupe de 15—18 studenți, sub conducerea cadrelor didactice de la catedrele de educație fizică.

A treia categorie de tabere o constituie aceea a performerilor pe ramuri sportive. La Pîrîul Rece se vor întruni practicanții atletismului, ai rugbyului, ai canotajului, ai caiacului și canoei, ai natației, ai tirului, ai halterelor, precum și poloiștii. La Brașov se vor pregăti handbaliștii și voleibaliștii, iar la Petroșeni — gimnaștii și scrimerii. Fără îndoială, așteptăm un însemnat progres valoric în urma acestor pregătiri centralizate. Dar, pentru moment, le acordăm mai puține rînduri acestor tabere. În schimb, le vom urmări îndeaproape în „plinul" activității lor.

Le dorim, tuturor, vacanță plăcută și succes!

ACTUALITATEA „C.C.E."

● Au fost delegați de către Comisia europeană de la Bruxelles arbitrii principali ai celor trei partide-retur din 1/8-imile de finală ale „C.C.E." care vor avea loc poimîine în sala Floreasca. Ei sînt: *S. Turhan* (Turcia) la meciul feminin Dinamo-Hapoel Hamapil Tel-Aviv, *C. Fachettin* (Italia) și, respectiv, *P. Bogyo* (Ungaria) la întîlnirile masculine Steaua-Galatasaray Istanbul și Dinamo-Partizan Belgrad. Ca „secunzi" vor funcționa trei arbitri români, încă nedesemnați de colegiul central.

● Echipele oaspe pe care le vom vedea la lucru peste două zile în Capitală urmează să sosească la București mîine dimineață

● În cadrul programului de pregătire în vederea meciurilor de joi după-amiază, echipele masculine *Steaua* și *Dinamo* au susținut vineri, sîmbătă și duminică jocuri în compania unor divizionare fruntașe. *Dinamo* — cu voleibaliștii de la *Rapid* (4—1, 6—0), iar sportivii de la *Steaua* — cu *Viitorul Bacău* (4—1, 3—1).

ȘCOALA — PRINCIPALA PEPINIERĂ

(Urmare din pag. 1)

ferența unor organe locale față de soarta acestor instituții de învățămînt, așa cum se petrec lucrurile la Sf. Gheorghe, Deva, Miercurea Ciuc, Botoșani, Sucéava, unde asistența la orele de antrenament nu se face cu lunile sau chiar de ioc!? În acest fel, profesorii care deservesc școlile respective, neavînd nici o îndrumare, nici un control, își pierd din entuziasm, alunecă pe panta primejdioasă a blazării, fac lucru de mîntuială.

Una din dificultățile majore care frînează activitatea sportivă școlară rămîne, însă, insuficienta bază materială. Numărul terenurilor, al sălilor de sport din școli n-a crescut în aceeași proporție cu cel al elevilor. În același timp, însă, nici organele care răspund de rezolvarea unei asemenea probleme n-au fost preocupate în a găsi soluții corespunzătoare, cel puțin pentru o perioadă de tranziție, pînă cînd situația se va îmbunătăți. În acest sens trebuie arătat că nu peste tot s-a trecut la o planificare a bazei materiale existente, în cadrul căreia elevii să aibă asigurate un număr suficient de ore de pregătire. Lucrul acesta nu se realizează în mod corespunzător nici chiar în orașul București. Există, de pildă, multe situații în care elevilor li se repartizează ore în săli de sport, seara tîrziu, fapt care constituie, cum este și firesc, o permanentă sursă de nemulțumiri pentru părinți.

Îmbunătățirea sistemului competițional școlar (din această primăvară elevii — deocamdată atleții — vor fi în măsură să ia parte și la o altă întrecere, deosebit de interesantă în perspectivă, cea dotată cu „Cercurile olimpice") nu este suficientă pentru realizarea scopului propus. *O mai justă gospodărire a bazelor sportive existente ar putea și trebuie să ajute mai eficient școala în activitatea ei. Paralel, însă,* lucru subliniat de mulți dintre cei care au luat cuvîntul la ședință, *este necesar ca și în școli să existe o mai accentuată preocupare pentru amenajarea de terenuri de sport, sectoare de atletism, porticuri de gimnastică. Iar acolo unde este posibil, chiar amenajarea unor săli.* În această privință, sugestia tov. *A. Brînduș*a, președintele C.R.E.F.S. Oltenia, de a se valorifica mai bine spațiul de școlarizare existent, a fost primită cu multă atenție. Dar un asemenea obiectiv de importanță deosebită se impune să se afle în sfera de preocupări a tuturor directorilor de școli, a organizațiilor U.T.C. (care, în lumina noii legi a sportului, răspund în principal de activitatea sportivă a școlarilor), a profesorilor de educație fizică, a comisiilor sportive. Noi am salutat totdeauna asemenea inițiative care au avut loc la Ploiești, Rm. Vîlcea, Brăila, Comănești, Tg. Mureș, Brașov, Tg. Jiu etc., însă am dori ca ele să nu se limiteze doar la cîteva școli.

Vacanța de primăvară și redeschiderea sezonului de activitate sportivă în aer liber trebuie să însemne un imbold pentru toți de a face ca fiecare școală să-și aibă un minim de amenajări sportive. Poate, unele mijloace de stimulare a unor asemenea acțiuni din partea Ministerului Învățămîntului (cum au mai fost, de altfel,) ar spori interesul. O întrecere, de exemplu, cu temele *„Iată orașul cu cele mai multe și mai frumoase baze sportive școlare!"* sau *„Fiecare curte de școală — un mic stadion!"*, dotate cu premii în materiale și echipament sportiv, ar putea constitui un punct de reper în realizarea unor acțiuni de amploare, cu un puternic ecou în rîndurile elevilor și ale profesorilor. Astfel de acțiuni au mai fost semnalate și în anii trecuți, în mod sporadic.

Trebuie făcut totul pentru ca sportului școlar să-i îmbogățim zestrea sa materială, creîndu-i posibilități sporite de a-și ridica valoarea și dîndu-i astfel un nou și puternic avînt, pe măsura inepuizabilului său potențial uman.

Primii campioni

TUȘNAD 5 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Finalele campionatelor republicane de patinaj viteză au început luni dimineață, sub cele mai bune auspicii: gheață de bună calitate, vreme favorabilă, participare numeroasă precum și un corp de arbitri și cronometrori cu o bună calificare, în frunte cu foștii campioni absoluți Valerian Kurt, Vladimir Bulat și Emilian Papuc.

În programul primei zile au figurat probe pentru copii și juniori mici. Confruntările celor mai tineri viteziști au evidențiat în mod deosebit pe *Eva Markosi, Gheorghe Vărga, Rodica Nimereală, Roxana Salade* și *Adriana Pleșan* (ultima, autoare a unei reușite tentative de record), care s-au detașat de principalii lor adversari. S-au mai remarcat Ștefan Simion, Eugen Imecs, Ana Orban, Ioan Kantor, Ladislau Fokt, Zoltan Szekely și Ludovic Schreithofer, care progresează de la un concurs la altul.

Iată clasamentele primelor probe: COPII 11—12 ANI *100 m fete:* 1. Adriana Pleșan (Mureșul Tg. Mureș) 14,8, 2. Emese Bogdan (Avîntul M. Ciuc) 15,1; *băieți* — 1. Ladislau Fokt (Mureșul Tg. Mureș) 14,5, 2. Ioan Kantor (C.S.M. Cluj) 14,7, 3. Zoltan Szekely (C.S.M. Cluj) 15,0; 13—14 ANI, *500 m fete:* 1. Roxana Salade (C.S.M. Cluj) 64,3, 2. Ana Orban (Mureșul Tg. Mureș) 67,1, 3. Eva Fokt (Mureșul Tg. Mureș) 68,3; *băieți* — 1. Ștefan Simion (C.S.M. Cluj) 57,3, 2. Eugen Imecs (Agronomia Cluj) 57,9, 3. Alexandru Gall (Mureșul Tg. Mureș) 59,8; JUNIORI 15—16 ANI, *fete: 500 m* — 1. Eva Markosi (Av. M. Ciuc) 59,6, 2. Rodica Nimereală (Dinamo Buc.) 60,0, 3. Sanda Bărbulescu (Dinamo Buc.) 61,6; *1 000 m* — 1. Eva Markosi 2:04,9, 2. Rodica Nimereală 2:09,4, 3. Elisabeta Takacs (Mureșul Tg. Mureș) 2:09,5; *băieți: 500 m* — 1. Gheorghe Varga (Agronomia Cluj) 50,8, 2. Ludovic Schreithofer (C.S.M. Cluj) 53,0, 3. Carol Gall (C.S.M. Cluj) 53,3; *1 500 m*: Gh. Varga 2:44,5, 2. Laurențiu Căplescu (Dinamo Brașov) 2:46,0, 3. Ludovic Schreithofer 2:51,2.

La sfîrșitul programului oficial, *Adriana Pleșan* a alergat 500 m în 64,4 rezultat care reprezintă un nou record republican (v.r. 67,6) la categoria copii 11—12 ani.

Întrecerile continuă. Marți intră în concurs juniorii mari.

Traian IOANIȚESCU

Întrecerile din „Cupa F.R.H." și „Cupa Sportul"

Duminică au continuat în țară întrecerile din faza intercentre a competițiilor dotate cu „Cupa F.R.H." și „Cupa Sportul".

În „Cupa F.R.H." — TG. MUREȘ, MASCULIN: Voința — Minerul Baia Mare 19—29 (12—3) și 25—23 (11—11); FEMININ: Sc. sp. Tg. Mureș — Tricotajul Oradea 21—2 (7—2) și 19—4 (5—1).

BACĂU. MASCULIN: Dinamo Bacău — Agronomia Iași 21—12 (12—7), 31—10 (11—5); FEMININ: Textila Buhuși — Universitatea Iași 24—7 (12—3), 19—6 (11—2). S-au remarcat Inge Szekely, Emilia Munteanu și Rada Șerban de la Buhuși. (S. NENIȚĂ — coresp).

TIMIȘOARA MASCULIN: Politehnica — Voința Oradea 31—10 (18—5) și 39—8 (19—4); FEMININ: Lic. nr. 4 — Șc. sp. Craiova 24—12 (11—5) și 19—4 (9—3). Timișorencele, cu o experiență competițională mai mare, și-au asigurat o calificare clară, la care au contribuit, îndeosebi, Metzenrath și Gavrilov. (P. ARCAN — coresp. principal).

CLUJ. FEMININ: Universitatea — Constructorul Baia Mare 21—19 (13—6) și 26—15 (14—8). Studentele, mai ales în meciul retur, au construit atacuri spectaculoase, cele mai multe fiind finalizate de către Rozalia Soos și Rodica Vidu. (P. RADVANI — coresp.)

BRAȘOV MASCULIN: Jocul dintre Dinamo și Universitatea Cluj nu a avut loc, deoarece handbaliștii clujeni au anunțat retragerea din competiție. FEMININ: Rulmentul — Șc. sp. Petroșeni 19—11 (8—4), 23—9 (8—3). (V. POPOVICI — coresp.)

GALAȚI. MASCULIN: Partida masculină Marina Mangalia — Politehnica nu s-a disputat, datorită absenței jucătorilor din Mangalia. FEMININ: Politehnica — Rapid București 7—26 (4—11). Meciul retur nu a avut loc datorită neprezentării Politehnicii! (GH. ARSENIE — coresp. princ.)

„CUPA SPORTUL" — FEMININ: Șc. sp. Sibiu — Șc. sp. Constanța 11—14 (5—9); Start-Tg. Mureș — Șc. sp. Timișoara 6—5 (3—4); MASCULIN: Portelanul Cluj — Șc. sp. Tg. Mureș 17—28 (7—11).

ECHIPELE BUCUREȘTENE AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

Pînă la începerea competițiilor oficiale de lupte din acest an mai sînt aproape trei luni. Totuși, antrenorii echipelor bucureștene și-au chemat elevii la „lecții" încă din primele zile ale lui '68. Un semn bun, firește, pentru viitoarele confruntări.

DINAMOVIȘTII ȚINTESC ȘI CEL DE AL XX-LEA TITLU

Echipa de lupte greco-romane Dinamo, cîștigătoare a tuturor celor 19 ediții disputate pînă acum, a început pregătirile în dorința de a înscrie o nouă performanță în cartea de onoare a clubului: al XX-lea titlu de campioană națională. O performanță cu totul neobișnuită!

În ziua cînd i-am vizitat pe dinamoviști, sala lor din șoseaua Ștefan cel Mare era cufundată în liniște. Saltelele stivuite într-un colț, luminile aprinse doar în cîteva tuburi fluorescente m-au determinat să consult încă o dată programul de antrenament. Sosisem „în grafic" și totuși nici urmă de luptător. Nu știam ce să cred, cînd niște zgomote mi-au atras atenția. Veneau dinspre sala de forță. N-am mai stat pe gînduri. Dinamoviștii se „luptau" cu „greutăți" în nenumărate variante „Mai întîi, multă muncă pentru o pregătire fizică fără cusur — mi-a explicat antrenorul V. Dona. Apoi, vor intra în „arenă", unde, împreună cu colegul D. Cuc, vom efectua nenumărate repetări adaptate pentru fiecare sportiv pînă se va ajunge la perfecționarea combinată. Principiul individualizării stă, de altfel, în centrul preocupărilor noastre".

Printre primele întrebări adresate antrenorilor dinamoviști a fost și aceea privind lotul de care dispun. Iată-l: M. Tolea (cat. 52 kg), I. Alionescu, C. Pupescu (cat. 57 kg), Gh. Gheorghe (cat. 63 kg), I. Enache, L. Buha, I. Burcea (cat. 70 kg), I. Țăranu, Fl. Ciorcilă, I. Rat (cat. 78 kg), Gh. Popovici, V. Fodorpatachi (cat. 97 kg), N. Martinescu, N. Mandea, Gh. Nistor (cat. peste 97 kg).

Noutăți? Din lot lipsește C. Turturea, accidentat. În schimb V. Fodorpatachi s-a refăcut după o operație la număr ce-l ținuse timp de doi ani în afara activității; N. Mandea a devenit omul nr. 2 în categoria lui Martinescu, iar elevul Gh. Nistor se pregătește să debuteze la aceeași categorie. De asemenea, Gh. Gheorghe și-a reluat antrenamentele după operația de menisc suferită toamna trecută.

UN BASCHET NEMAIVAZUT

Puțin mai tîrziu ajunsesem în calea Plevnei, acasă la Steaua. În eleganta sală de lupte se juca baschet! Recunoscîndu-i pe luptători, pentru moment am crezut că-i vorba de o încălzire mai plăcută sau de o relaxare după antrenament. Dar, mă înșelasem. După un joc atît de tare, mulți dintre ei n-ar mai fi putut intra pe saltea, fie și pentru o repriză. Cei de la „greco-romane" împreună cu specialiștii în „libere", împărțiți în două tabere, făceau eforturi deosebite pentru a ajunge în preajma coșurilor. Și aceasta pentru că în jocul practicat de ei exista o singură interdicție: ca mîngea să nu fie atinsă cu piciorul. În rest, se permitea orice mijloc de luptă pentru a se intra în posesia balonului. Așa se face că pe parchetul sălii mi-a fost dat să văd tururi de cap în toată regula, suplee uri, rebururi, centurări etc. fără nici un pic de menajament. „N-au decît să se ferească — mă lămurește antrenorul lor, Gh. Șuteu. În concursuri nimeni nu-i cruță. De altfel, de la o zi la alta competițiile devin mai tari, ba chiar dure. Și atunci?!"

Ce-i drept, acest baschet îndrăcit nu se joacă decît în anumite zile din săptămînă. Majoritatea timpului este afectat, ca și la Dinamo, pregătirii specifice individualizate.

Lotul de lupte greco-romane de la Steaua care se antrenează de la 5 ianuarie zilnic, (mai puțin duminicile), se află la Predeal. În lot, nici o schimbare: cat. 52 kg D. Pîrvulescu, Șt. Ștefan, Gh. Stoiciu; cat. 57 kg I. Baciu, M. Cristea; cat. 63 kg S. Popescu, M. Baciu; cat. 70 kg I. Gabor; cat. 78 kg C. Badea, O. Tache; cat. 87 kg N. Neguț, P. Stroe; cat. 97 kg N. Pavel; cat. peste 97 kg G. Mezinca.

„Bătrînul" Pîrvulescu mi-a spus că dorește să îmbrace și în acest an tricoul de campion la „individuale". Tot ce-i posibil. Cît privește titlul pe echipe, Dinamo și Steaua au șanse egale. Cei puțin așa a afirmat antrenorul steliștilor. În tot cazul, întrecerea cu Dinamo înseamnă, în cele din urmă, un imens cîștig pentru evoluțiile acestor sportivi în competițiile internaționale.

METALURGIȘTII SÎNT DECIȘI SĂ APERE LOCUL III

Anul trecut s-a împlinit un deceniu de cînd echipa de lupte greco-romane a metalurgiștilor bucureșteni a debutat în prima divizie a țării. De parcursul celor 10 ediții, sportivii de la Metalul au urcat aproape în fiecare an cîte o treaptă, obținînd în 1967 un remarcabil succes: locul III. Spre acest loc se avîntă multe echipe în noua ediție. Metalurgiștii însă sînt hotărîți să facă totul pentru a-l păstra. Ei au început pregătirile în ziua de 8 ianuarie, iar hărnicia de care dau dovadă la cele 4 antrenamente săptămînale ar putea să-i conducă spre obiectivul propus. În afara lucrului pentru o pregătire fizică generală corespunzătoare, luptătorii metalurgiști pun la punct noi procedee tehnice. Iată și lotul de care dispune antrenorul Gh. Ilie, în ordinea categoriilor: J. Prisada, M. Șandru, Gh. Cioț, I. Stamate, Gh. Popescu, St. Geantă, Al. Brînzaru, St. Stanciu, A. Bunlea, C. Peneiu și Fl. Chițu.

LA PROGRESUL — VÎNT BUN DIN PUPA

Echipa de lupte greco-romane a clubului Progresul va evolua anul acesta în divizia A. După primele impresii această formație a plecat în întîmpinarea noii competiții cu un vînt bun din pupa. Afirmația se bizuie pe faptul că în raidul întreprins i-am găsit pe sportivii antrenorului L. Bujor în „focul" unor pregătiri intense.

Antrenorul lor speră ca echipa să ocupe un loc fruntaș în cea de a XX-a ediție. Ei dispune la fiecare categorie de cîte 2 sau 3 sportivi de valori apropiate: cat. 52 kg C. Filip, D. Costin; cat 57 kg V. Vlădescu, N. Manea; cat. 63 kg E. Tofan, M. Ionescu, E. Apăteanu; cat. 70 kg N. Dițu, I. Tofan, N. Stanciu; cat. 78 kg M. Butnaru, D. Dancă; cat. 87 kg A. Teodoroiu, Gh. Ganea; cat. 97 kg C. Berceanu, N. Zarca; cat. peste 97 kg M. Martinescu, N. Sandu.

Costin CHIRIAC

RAID ancheta

PRONOEXPRES

AZI, ULTIMA ZI!

Jucînd pe bilete de 15 lei la concursul special PRONOEXPRES de mîine 7 februarie 1968, participați la toate cele 7 extrageri și aveți posibilitatea să cîștigați unul din premiile oferite:

— autoturisme „Renault 16" și „Renault 10 Major" în număr NELIMITAT;

— 20 autoturisme prin tragere la sorți: 3 „Renault 16", 3 „MOSKVICI 408", 3 „SKODA 1000 MB", 3 „FIAT 850", 3 „Renault GORDINI", 5 „TRABANT 601".

— 50 excursii în U.R.S.S. cu durata de 14 zile.

— 50 excursii în ITALIA cu durata de 8 zile.

— premii obișnuite în bani;

— premii suplimentare în bani;

REZULTATELE TRIERII PROVIZORII A CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 5 DIN 4 FEBRUARIE

Categoria I 7,5 variante cu 11 rezultate.

Categoria a II-a 109 variante cu 10 rezultate.

Categoria a III-a 867,5 variante cu 9 rezultate.

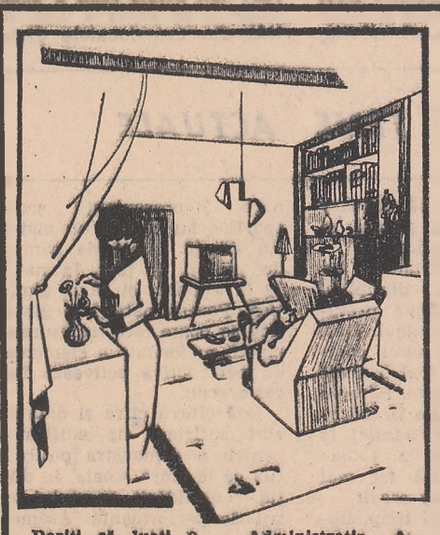

Doriți să luați o măsură utilă de prevedere pentru gospodăria dv.?

Administrația Asigurărilor de Stat vă pune la dispoziție „Asigurarea complexă a gospodăriei". Încheierea acestei asigurări vă dă posibilitatea:

— să obțineți despăgubiri pentru pagubele produse bunurilor, de numeroase riscuri;

— să încasați sumele asigurate pentru urmările accidentelor întîmplate la domiciliu;

— să obțineți acoperirea sumelor datorate în calitate de locatar, față de proprietar, pentru unele pagube la imobil precum și a celor datorate terților pentru accidentarea persoanelor și avarierea bunurilor, la domiciliul asiguratului.

Prima anuală este de numai 0,20% calculabilă asupra sumei asigurate.

fotbal

„VOM JUCA ÎN FUNCȚIE DE CARACTERUL MECIULUI...“

(DE VORBĂ CU BAZIL MARIAN)

Să ne reamintim: Dinamo București — 11 puncte, locul 12 la sfîrșitul turului. O situație, firește, neconformă cu posibilitățile fraților Nunweiller, ale lui Ghergheli, Popa, Pircălab etc., al căror start foarte bun în actuala ediție promitea cu totul altceva. De la aceste date statistice a pornit discuția cu BAZIL MARIAN. Om de caracter, așa cum îl cunoaștem cu toții, noul antrenor principal al dinamoviștilor nu acuză pe nimeni („la ce bun și la ce folosește...“); socotește mai potrivit să ne vorbească, în primul rînd, despre antrenamentele efectuate de la 3 ianuarie și pînă în prezent: **„la Călimănești s-au pus bazele pregătirii fizice. S-a lucrat cu toată seriozitatea, atît în sală cît și în aer liber, astfel încît conținutul antrenamentelor următoare (desăvîrșirea execuțiilor tehnico-tactice) să concorde cu necesitățile fotbalului modern“.**

— Cu ce lot ați început pregătirile?

— Cu unul destul de restrîns: Datcu, Niculescu (portari), Popa, Pirvu, Nunweiller III, Boc, Dinu, Ștefan (fundași), Stoenescu, Nunweiller VI (mijlocași), Dumitrache, Naghi, Frățilă și Haidu (înaintași). Acestora li s-au adăugat pe parcurs și alți jucători pe care intenționăm să-i legitimăm.

— Cum se simte Frățilă? La verificarea de joia trecută, cu Dunărea Giurgiu, nu l-ați utilizat...

— După cum rezultă din ultima radiografie, lucrurile merg bine. Îl mai ține puțin tendonul din cauza gipsului purtat multă vreme și nu vrem să-l forțăm. Pentru Frățilă, adevăratul rodaj va fi făcut cu prilejul turneului pe care-l vom întreprinde luna aceasta în Iran, Turcia și Kuweit și unde sperăm să jucăm pe terenuri mai practicabile decît sînt ale noastre în momentul de față.

Bazil Marian
Văzut de NEAGU RĂDULESCU

— Ce se va întîmpla cu cei trei „brazilieni“, Ghergheli, Pircălab și Lucescu, care sînt așteptați să sosească în curînd?

— După o odihnă de cîteva zile la București, vor veni și ei în turneu pentru a încerca o reintegrare treptată, supravegheată cu mare atenție, date fiind solicitările la care au fost supuși în lungul voiaj.

— Vă gîndiți să aduceți ceva modificări concepției de joc?

— Vom juca în funcție de caracterul meciului, adică condiționat de valoarea adversarului, de locul de desfășurare, acasă sau în deplasare.

— Ceva mai concret...

— Iată, de pildă, acasă vom acționa după „4—2—4“ sau „4—3—3“, într-o concepție ofensivă, iar în deplasare vom folosi tactica cu „il libero“ în fața a patru fundași. Cînd echipa se află în situația de apărare, acest „il libero“ ia în primire unul din „vîrfurile“ adversarului, pentru a-i crea poziție de „măturător“ unuia dintre fundașii centrali.

— Beton „fluid“, ca și pînă acum...

— **Numai că, pînă în prezent „il libero“-ul în față era doar unul dintre mijlocași — Ghergheli. De aici înainte vom distribui în acest rol pe amîndoi jucătorii de mijloc, care își vor îndeplini sarcina în mod alternativ, în funcție de fază. De altfel, întreaga echipă va fi pregătită în spiritul unei tactici de suplețe pentru a fi în stare să schimbe ideea de joc chiar pe parcursul aceluiași meci. Desigur, dacă va fi necesar.**

— Prin restabilirea lui Frățilă se ivesc acum mai multe posibilități de alcătuire a atacului...

— Pe care le vom exersa cu prilejul turneului. Aș vrea să spun că, în afară de stabilirea celei mai bune formule, mă mai preocupă o problemă. Și anume, realizarea tempo-ului exploziv în faza de finalizare.

— Cu Naghi vîrf de atac — cunoscut, în general, ca un jucător lent — vedeți împlinită ideea pe care o urmăriți (de altfel, atît-ul tuturor echipelor mari)?

— Dacă-și va adapta execuțiile tehnice la condițiile reale, proprii fotbalului actual. Mă refer la criza de timp și de spațiu... Părerea mea este că el se va integra în conceptul de joc al echipei, în care fotbaliștii vor trebui să renunțe la „căratul“ baloanelor, ca și la desele momente de pauză pe care și le îngăduie.

— Ce obiectiv v-ați propus să realizați în retur?

— Unul condiționat de situația noastră precară în clasament: evitarea barajului. Nu, însă, oricum...

G. NICOLAESCU

O scrisoare pentru Ioachim Popescu

Dragă Ioachime,

Te știm încă pe patul de spital; un accident te-a îndepărtat, — momentan, sperăm — din mijlocul nostru, al spectatorilor și colegilor.

Noi, suporterii „Progresului“, n-am uitat că ai crescut și activat cu mult succes în rîndurile echipei noastre favorite. De aceea ne-am gîndit să-ți trimitem cîteva rînduri de încurajare din partea noastră și a coechipierilor tăi. Îți urăm însănătoșire grabnică și te așteptăm cît mai curînd pe terenul de sport.

Cercul Suporterilor
Clubului
Progresul București

ÎN FAMILIE, LA PROGRESUL

Duminică, pe terenul din strada dr. Staicovici, lotul echipei Progresul, împărțit în două echipe, a jucat 90 de minute un meci de verificare. Constatări: potențial fizic bun (aproximativ 75 de minute jucătorii au părut neobosiți), tendință la extinderea zonelor. „Albii“ au învins „albaștrii“ cu 4—2 (2—0).

Albii: Manta — Pop Vasile, Grama (transferat de la S.N. Oltenița), Peteanu, Dediu (promovat de la juniori) — Al. Constantinescu, Matei II (de la juniori) — Matei I, Alecu (junior), Oaidă, Florea (transferat de la Dinamo Electronica Obor).

Albaștrii: Mîndru (Matache) — Al. Georgescu (Fillimon — junior), Marinescu (din oraș București), Colceriu, Ad. Constantinescu — Neacșu, Șoangher (Ion Popescu) — Radu Ionescu (junior), Mateianu, Mocanu (junior), Țarălungă (scos de pe teren, în min. 70, de către antrenorul Drăgușin pentru nervozitate). Autorii golurilor: Oaidă (2), Al. Constantinescu, Alecu pentru învingători, Radu Ionescu și Mateianu (din 11 m), pentru învinși.

P.S. Progresul face antrenamente pe un teren în care zgura dezghețată ajunge pînă la glezne. În aceste condiții ar fi iluzoriu să-și propună cineva teme de ordin tehnico-tactic. Însemnatele eforturi materiale efectuate de către club sînt, practic, anulate de lipsa unui elementar simț gospodăresc. Ar trebui să se ia măsuri pentru îndepărtarea zăpezii, tasarea terenului și așternerea unui strat de zgură nouă.

„U“ CLUJ APELEAZĂ!

În septembrie 1969, clubul Universitatea Cluj își serbează semicentenarul. Intenționează, cu acest prilej, să scoată un volum comemorativ pentru întocmirea căruia solicită colaborarea tuturor acelora care, într-un fel sau altul, au cunoscut activitatea clubului.

Atît posesorii de materiale (fotografii, clișee, articole din ziar, clasamente și statistici) cît și acei care pot oferi relații asupra unor partide disputate (indiferent de epocă și disciplină sportivă) sau date despre unii sportivi sau conducători sînt călduros rugați să le încredințeze clubului, avînd convingerea că fac un imens serviciu pentru „U“.

După reproducere, materialul ilustrativ și documentar va fi remis.

Adresa „destinatarului“: „U“ Cluj, Piața Păcii nr. 1—2.

MECIURI AMICALE

Duminică s-au disputat numeroase meciuri amicale pe terenurile din țară. Iată relatările corespondenților noștri:

PETROLUL MOINEȘTI — DINAMO BACĂU 0—1 (0—0). Unicul gol a fost marcat de Panait, în min. 83. **(Al. Stoianovici).**

UNIVERSITATEA CRAIOVA — ELECTRONICA OBOR 4—1 (2—1). Au marcat: Ivan (min. 10), Martinovici (min. 12 și 75), A. Popescu (min. 73), respectiv, Ion Constantin (min. 35). **(M. Vădoianu și N. Pastramagiu).**

UNIVERSITATEA CLUJ — JIUL PETROȘENI 4—1 (1—0). Au înscris: F. Lazăr (min. 47, 56, 92 și 94), respectiv, Naidin (min. 54). S-a jucat două reprize a cîte 50 de minute. **(V. Morea).**

C.F.R. CLUJ — CRIȘUL ORADEA 1—0 (1—0). Petru Emil a realizat punctul cu care au cîștigat feroviarii. **(M. Victor).**

METALUL HUNEDOARA — POLITEHNICA TIMIȘOARA 2—0 (1—0). Golurile au fost marcate de Tătaru (min. 38) și Steiner (min. 82). **(V. Albu).**

C.F.R. I.R.T. ARAD — VAGONUL ARAD 2—2 (2—1). Au înscris: Radu (2) pentru C.F.R. I.R.T., Petschowschi III, Schweilinger pentru Vagonul. **(S. Iacob).**

METALUL BUZĂU — METALUL PLOPENI 1—2 (1—2). Au marcat: Tănase (min. 20), Spiridon (min. 29), respectiv, G. Marcel (min. 45). **(D. Marin).**

SOMEȘUL SATU MARE — METALUL SATU MARE 2—1 (2—0). Autorii golurilor: Peradaruc (min. 30), Horvath (min. 45), respectiv, Seneș (min. 75). **(A. Verba).**

UNIO SATU MARE — MINERUL BAIA MARE 3—0 (0—0). Au înscris: Naghi (min. 60), Matei (min. 65) și Dobi (min. 80). **(V. Augustin).**

INDUSTRIA SIRMEI C. TURZII — A.S. CUGIR 1—0 (1—0). Unicul gol a fost marcat de Duca II, în min. 31, din 11 m. **(P. Țonea).**

4 ÎNOTĂTORI ROMÂNI LA FESTIVALUL DE LA BREMEN

Federația de specialitate a desemnat pe cei 4 înotători care ne vor reprezenta la întrecerile ediției a XI-a a *„Festivalului nautic de la Bremen“*: CRISTINA BALABAN, ANCA ANDREI, ANGEL ȘOPTEREANU și VASILE COSTA.

Dintre aceștia, tînăra reșițeancă *A. Andrei* se află într-o formă foarte bună. Sîmbătă, ea a stabilit un record personal (65,9) la 100 m liber și este foarte probabil ca în concursul ce va avea loc la sfîrșitul acestei săptămîni, la Reșița, Anca să coboare în proba de 100 m spate sub 70 de secunde!

Anca Andrei, pe care o vedeți în imagine pregătindu-se pentru start, se află printre cele mai în formă înotătoare din țară. Foto: T. ROIBU

Actualitatea Internațională

În semifinalele „C.C.E.“

Rapid București este gata pentru primul joc cu Empor Rostock

Cu 24 de ore înaintea primei semifinale din cadrul *„Cupei campionilor europeni“* la handbal feminin... *Pompiliu Simion* și cele 11 jucătoare de la RAPID BUCUREȘTI și-au încheiat pregătirile și așteaptă cu încredere confruntarea din sala Floreasca cu redutabila campioană a R. D. Germane, EMPOR ROSTOCK. Meciul este extrem de important pentru handbalistele feroviare, deoarece de acest prim rezultat dintre cele două echipe depinde în mare măsură calificarea în finala celei de a VIII-a ediții a „C.C.E.“

● Întîlnirea de mîine seară (ora 19) va fi condusă de cunoscutul arbitru iugoslav Z. Pupici.

Cu balonul rotund în jurul lumii

PREGĂTIRILE ECHIPEI BULGARIEI

În orașul Hașkovo s-a disputat întîlnirea internațională amicală dintre selecționata Bulgariei și echipa austriacă Waker. Fotbaliștii bulgari au obținut victoria cu scorul de 2—1 (0—0). Golurile învingătorilor au fost marcate de Asparuhov și Jecev.

A ÎNCEPUT TURNEUL HEXAGONAL

În primul meci al turneului hexagonal de la Ciudad de Mexico, selecționata Jalisco (Mexic) a învins cu scorul de 2—0 (1—0) formația iugoslavă Steaua Roșie Belgrad. Golurile învingătorilor au fost marcate de Magdaleno (min. 25) și Luis Estrada (min. 62). Partida a fost urmărită de peste 50 000 de spectatori.

● **CAMPIONATE ● CAMPIONATE**

● **Etapa de duminică poate fi considerată cea mai fructuoasă din actuala ediție a campionatului italian. Juventus a fost surclasat de Varese, trei echipe au fost învinse pe teren propriu și numai un meci s-a terminat la egalitate: Roma—Spal 1—1 (și nu 1—0, cum a apărut în ziarul nostru de ieri). Astfel, Spal a obținut primul rezultat nedecis. Iată clasamentul:**

1. Milan	18	10	7	1	35—18	27
2. Varese	18	9	5	4	21—15	23
3. Torino	18	8	5	5	27—15	21
4. Juventus	18	7	7	4	20—20	21
5. Fiorentina	18	8	4	6	19—14	20
6. Napoli	18	6	8	4	16—16	20

7. Cagliari 19 p, 8. Inter 18 p, 9. Atalanta 18 p, 10, Bologna 17 p, 11. Roma 17 p, 12. Brescia 15 p, 13 Sampdoria 14 p, 14. Lanerossi 14 p, 15. Spal 13 p, 16. Mantova 11 p.

● **Rezultate înregistrate în cea de-a 23-a etapă a campionatului francez: Lens—Red Star 2—4; Nantes — Bordeaux 1—1; Angers —Lille 1—3; Sedan — Aix 3—0; Metz — Ajaccio 3—0; Monaco — Lyon 2—1; Marseille — Rouen 2—2; Strasbourg—Nice 0—0; St. Etienne — Valenciennes 3—0; Sochaux — Rennes 1—2. În clasament conduce St. Etienne cu 35 p, urmată de Marseille 27 p, Sedan 26, Bordeaux 25 p etc.**

● **În cea de-a 19-a etapă a campionatului spaniol: Atletico Bilbao — Pontevedra 1—1; Valencia — Elche 1—1; Saragossa — Malaga 0—0; Betis — Cordoba 1—0; Real Sociedad — Sevilla 5—1; Real Madrid — Espanol Barcelona 4—0; Barcelona — Atletico Madrid 1—0; Sabadell — Las Palmas 2—2. Clasament: Real Madrid 28 p, Barcelona 25 p, Las Palmas 24 p, Atletico Madrid 23 p etc.**

● În campionatul portughez după 14 etape, pe primul loc în clasament se află formațiile Sporting și Benfica cu cîte 23 p, urmate de F. C. Porto 22 p, Academica 19 p etc. Sporting a învins cu 3—2 pe Leixoes, iar Benfica a dispus cu 4—0 de Guimaraes.

● **Cîteva rezultate din cadrul celei de-a 17-a etape a campionatului belgian: Racing White—U. C. Charleroi 1—0; Standard—Lierse 4—0; Beerschot—Waregem 0—0; Daring—Anvers 1—0; Bruges — St. Trond 0—0. În clasament conduce Anderlecht și Bruges cu cîte 28 p, urmate de Standard Liège cu 23 p, etc.**

★

În preliminariile turneului U.E.F.A.: R.F.G. — Spania 1—0.

telex · radio · telefon

■ **ÎN FINALA campionatelor internaționale de tenis pe teren acoperit ale Scandinaviei, danezul Jan Leschly a dispus cu 4—6, 12—10, 6—3, 6—4 de sovieticul Metreveli. La simplu feminin Virginia Wade (Anglia) a întrecut cu 6—1, 6—2 pe compatrioata sa Joyce Williams. Cuplul Lihaciov, Dimitrieva (U.R.S.S.) a învins cu 6—4, 6—2 o altă pereche sovietică — Metreveli, Baș-keeva.**

■ SELECȚIONATA FEMININĂ de volei a Japoniei a evoluat în R. D. Germană, obținînd două victorii: 3—2 cu reprezentativa R. D. Germane (la Berlin) și 3—1 cu selecționata orașului Leipzig (la Leipzig).

■ **J. L. STEWART (SCOȚIA) a cîștigat crosul internațional de la Hannut parcurgînd 9 km în 27:08,0. El l-a întrecut cu 6 sec. pe tunisianul Gamoudi, principalul favorit. Pe echipe a cîștigat Anglia.**

■ ÎN „C.C.E.“ LA VOLEI FEMININ: T.S.K.A. Moscova — Blau Gelb (Austria) 3—0; Dinamo Moscova — Steaua roșie Belgrad 3—0.

■ **CU PRILEJUL UNUI CONCURS internațional de atletism pe teren acoperit, desfășurat la Seattle, sportivul american Lee Evans a cîștigat proba de 500 varzi cu 55,6. Timpul înregistrat de Evans reprezintă a doua performanță mondială de sală. Atleții sovietici au repurtat două victorii: Ghenadie Bliznețov s-a clasat pe primul loc în probă de săritură cu prăjina, trecînd peste ștacheta înălțată la 4,84 m, iar Lepik a cîștigat proba de săritură în lungime cu 7,58 m. Foarte disputată a fost cursa de 2 mile, în care Gerry Lidgren l-a învins pe atletul sovietic Oleg Raiko. Lidgren a realizat timpul de 8:51,2. Proba de aruncarea greutății a revenit lui Dave Maggard (S.U.A.) cu 19,61 m, iar cea de săritură în înălțime compatriotului său Dick Fosbury cu performanța de 2,16 m.**

■ CROSUL INTERNAȚIONAL de la Mezidon s-a încheiat cu victoria atletului englez Hill, care a parcurs cei 9,260 km ai traseului în 28:52,0. Pe locurile următoare s-au clasat francezii Tijou — 28:57,0, Jourdan — 29:04,0 și Texereau — 29:08,0.

Giurgiucă învingător la Praga

PRAGA, 5 (prin telex, de la corespondentul nostru). — Campionatele internaționale de tenis de masă ale Cehoslovaciei s-au încheiat luni seara. În finala de simplu bărbați, Dorin Giurgiucă (România) l-a învins pe Jonyer (Ungaria) cu 3—1 (21—12, 12—15, 16—21, 23—21). Rezultatele celorlalte finale: simplu femei: Vostova (Cehoslovacia) — Luzova (Cehoslovacia) 3—1 (21—14, 11—21, 21—19, 21—16); dublu femei: Luzova, Karlikova (Cehoslovacia) — Hovestaedt, Geissler (R.D.G.) 3—1 (21—16, 22—24, 21—11, 21—11). Cuplul Eleonora Mihalca, Carmen Crișan (România) a fost eliminat în semifinale. Dublu bărbați: Gomoskov, Eglitis (U.R.S.S.) — Giurgiucă, Negulescu (România) 3—0 (21—18, 22—20, 21—11); dublu mixt: Neale, Marty Wright (Anglia) — Giurgiucă, Eleonora Mihalca 3—1 (21—15, 18—21, 21—10, 21—8).

Ion SOKOL

Serialul nostru

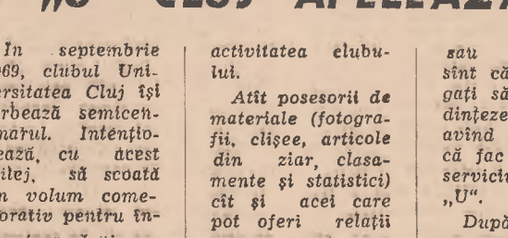

De la stînga la dreapta: autorul povestirii, un reporter italian, Fausto Coppi, prof. N. Oțeleanu.

Dramatica biografie a lui Fausto Coppi (VIII)

„IL CAMPIONISSIMO“

La 14 august 1956, pe stadionul din Trento, l-am întîlnit din nou pe Coppi. Era vesel. Avea fața luminoasă. Într-un automobil, lîngă pistă, Dona Bianca citea un ziar. Cicliștii români îi erau, se vede, simpatici. Cînd Ion Vasile a sosit al patrulea (etapa fusese cîștigată de Fallarini), Coppi a venit și l-a bătut prietenește pe umăr, mustrîndu-l cu blîndețe pentru faptul că intrase pe pistă cu un „pas“ prea mare și pierduse șansa de a ocupa un loc mai bun.

„Folosiți pasuri cît mai mici și manivele mai lungi“ — spunea Coppi. Timp de o oră, Coppi a rămas în mijlocul echipei României. A discutat probleme de tehnică cu profesorul N. Oțeleanu și cu antrenorul Marin Niculescu. S-a interesat de fiecare alergător și le-a dat sfaturi prețioase în ce privește alimentarea în timpul cursei. Fotografii localnici, care roiau în jurul nostru, au imortalizat întîlnirea dintre Coppi și cicliștii români. Ne-a dat un autograf cu un salut către toți cicliștii români.

L-am mai văzut la Namur, vechiul oraș belgian, la terminarea Turului Europei, unde alergase alături de regretatul Ockers într-un omnium pe care l-a cîștigat, de altfel. Coppi era trist. În catastrofa minieră din localitatea belgiană Marcinelle pieriseră mulți compatrioți de ai săi. A venit totuși în mijlocul nostru, sub un cort instalat sus pe citadelă și ne-a povestit despre trecutele sale isprăvi. Cum vorbea cu ochii umeziți și glasul blînd, aveam impresia că ascultăm un personaj de legendă.

Așa l-am cunoscut pe Fausto Coppi. Întîlnirea cu el a fost unul din momentele cele mai emoționante din peregrinările mele de reporter sportiv. De atunci am urmărit prin ziare disputa acerbă pe care i-o impunea meseria de ciclist profesionist. Coppi era dintre cei care adunase ceva bani, totuși se pare insuficienți pentru ca să poată renunța. După ce casa Bianchi s-a dispensat de serviciile sale, a alergat pentru o firmă de lichioruri, apoi pentru una de briliantină. Ca și Bartali, Fausto îmbătrînea pe bicicletă, dar mai găsea resurse să cîștige cîte o cursă, arătînd tuturor că „il campionissimo“ are încă dinamită în pedale. În toamna aceluiași an în care suferise o fractură a coloanei vertebrale, Coppi cîștigase Marele Premiu contracronometru de la Lugano și pregătea o nouă lovitură în Turul Lombardiei. În faimosul urcuș Madonna del Ghisallo, Coppi evadează de unul singur, cum îi plăcea să facă în tinerețe. Îl ajunge un tînăr, Ronchini. Fausto îl invită să ducă trena, dar acesta refuză. Coppi se simte singur, izolat, înspăimîntător de singur, dar nu-i nimic. Cu atît mai bine. Va cîștiga la sprint, pe pista de la Vigorelli, atît de familiară lui. Spectatorii, ca altădată, strigară: „Arriva Coppi!“ Depășește pe Bobet și Albani, pe Magni și pe belgianul Van Looy. Linia albă este acum atît de aproape, a cîștigat! Vai!... Nu... Țîșnind de pe stînga, francezul Darrigade îl întrece pe Fausto cu o roată, „aruncată“ pe linia de sosire. André Darrigade purta tricoul albastru al casei Bianchi pe care Coppi îl îmbrăcase în atîtea ocazii fericite. Trist, neconsolat, Fausto a coborît de pe bicicletă cu ochii înecați în lacrimi, ca un copil căruia i s-a luat jucăria dorită.

În 1957, Coppi va mai cîștiga una din cursele sale preferate, Trofeul Baracchi, cursă-contracronometru, făcînd pereche cu Ercole Baldini, pe atunci steaua în ascensiune a ciclismului italian. Se apropia de 40 de ani și continua să alerge. Cineva l-a întrebat: „Ce vă determină să continuați cariera dumneavoastră? Alergați pentru bani, din pasiune sportivă sau pur și simplu din obișnuință?“.

Răspunsul lui Coppi a fost prompt, sincer: „Alerg pentru toate aceste motive. M-am gîndit și eu la problema aceasta. Totuși cred că pasiunea pentru concursul ciclist, chiar dacă nu mai pot fi cîștigător acum, primează în raport cu alte considerente. Campionii adevărați au meseria în sînge și această pasiune care-i însuflețește, adăugată la parfumul gloriei trecute și la unele beneficii materiale datorită reputației, le creează o obligație, aceea de a pedala pînă la epuizare“.

Coppi era din această rasă. Nu mai cîștiga curse, gestul său părea donchișotesc, dar nu înceta să alerge. În 1959 a devenit consilier al echipei San Pellegrino Sport, însă continua să participe la curse alături de tinerii săi elevi. Era mulțumit și făcea planuri. Voia să-l lanseze pe Cestari, să facă din el un mare campion.

În decembrie 1959, împreună cu francezii Jacques Anquetil și Raphael Geminiani pleca în Africa Ecuatorială pentru a participa la o vînătoare. Se întorcea fericit. A fost cea mai frumoasă aventură, le spunea el prietenilor la sosire.

Cîteva zile mai tîrziu a căzut la pat, răpus de un virus misterios, contractat în timpul șederii în Africa. Medicii sînt neputincioși, și la începutul lui ianuarie 1960 Fausto Coppi pleca în ultima cursă, la Castellania, de unde nu se va mai întoarce, lăsînd în urmă infinite regrete și amintiri de neuitat. Acolo, pe colina străjuită de ulmi bătrîni, odihnește Fausto Coppi.

Spre toamnă, cînd vîntul aduce adieri de zăpadă, peisajul e limpede și tăcut. Dar toamna, ca și în celelalte anotimpuri, pelerini din toate părțile Italiei trec pe la Castellania să pună o floare pe mormîntul lui Fausto Coppi.

SFÎRȘIT

Ilie GOGA

cutat probleme de tehnică cu profesorul N. Oțeleanu și cu antrenorul Marin Niculescu. S-a interesat de fiecare alergător și le-a dat sfaturi prețioase în ce privește alimentarea în timpul cursei. Fotografii localnici, care roiau în jurul nostru, au imortalizat întîlnirea dintre Coppi și cicliștii români. Ne-a dat un autograf cu un salut către toți cicliștii români.

L-am mai văzut la Namur, vechiul oraș belgian, la terminarea Turului Europei, unde alergase alături de regretatul Ockers într-un omnium pe care l-a cîștigat, de altfel. Coppi era trist. În catastrofa minieră din localitatea belgiană Marcinelle pieriseră mulți compatrioți de ai săi. A venit totuși în mijlocul nostru, sub un cort instalat sus pe citadelă și ne-a povestit despre trecutele sale isprăvi. Cum vorbea cu ochii umeziți și glasul blînd, aveam impresia că ascultăm un personaj de legendă.

Așa l-am cunoscut pe Fausto Coppi. Întîlnirea cu el a fost unul din momentele cele mai emoționante din peregrinările mele de reporter sportiv. De atunci am urmărit prin ziare disputa acerbă pe care i-o impunea meseria de ciclist profesionist. Coppi era dintre cei care adunase ceva bani, totuși se pare insuficienți pentru ca să poată renunța. După ce casa Bianchi s-a dispensat de serviciile sale, a alergat pentru o firmă de lichioruri, apoi pentru una de briliantină. Ca și Bartali, Fausto îmbătrînea pe bicicletă, dar mai găsea resurse să cîștige cîte o cursă, arătînd tuturor că „il campionissimo“ are încă dinamită în pedale. În toamna aceluiași an în care suferise o fractură a coloanei vertebrale, Coppi cîștigase Marele Premiu contracronometru de la Lugano și pregătea o nouă lovitură în Turul Lombardiei. În faimosul urcuș Madonna del Ghisallo, Coppi evadează de unul singur, cum îi plăcea să facă în tinerețe. Îl ajunge un tînăr, Ronchini. Fausto îl invită să ducă trena, dar acesta refuză. Coppi se simte singur, izolat, înspăimîntător de singur, dar nu-i nimic. Cu atît mai bine. Va cîștiga la sprint, pe pista de la Vigo-

relli, atît de familiară lui. Spectatorii, ca altădată, strigară: „Arriva Coppi!“ Depășește pe Bobet și Albani, pe Magni și pe belgianul Van Looy. Linia albă este acum atît de aproape, a cîștigat! Vai!... Nu... Țîșnind de pe stînga, francezul Darrigade îl întrece pe Fausto cu o roată, „aruncată“ pe linia de sosire. André Darrigade purta tricoul albastru al casei Bianchi pe care Coppi îl îmbrăcase în atîtea ocazii fericite. Trist, neconsolat, Fausto a coborît de pe bicicletă cu ochii înecați în lacrimi, ca un copil căruia i s-a luat jucăria dorită.

În 1957, Coppi va mai cîștiga una din cursele sale preferate, Trofeul Baracchi, cursă-contracronometru, făcînd pereche cu Ercole Baldini, pe atunci steaua în ascensiune a ciclismului italian. Se apropia de 40 de ani și continua să alerge. Cineva l-a întrebat: „Ce vă de-

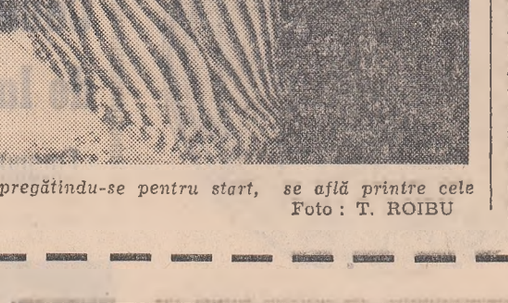

Un salut prietenesc al marelui campion, adresat tinerilor cicliști români

termină să continuați cariera dumneavoastră? Alergați pentru bani, din pasiune sportivă sau pur și simplu din obișnuință?“.

Răspunsul lui Coppi a fost prompt, sincer: „Alerg pentru toate aceste motive. M-am gîndit și eu la problema aceasta. Totuși cred că pasiunea pentru concursul ciclist, chiar dacă nu mai pot fi cîștigător acum, primează în raport cu alte considerente. Campionii adevărați au meseria în sînge și această pasiune care-i însuflețește, adăugată la parfumul gloriei trecute și la unele beneficii materiale datorită reputației, le creează o obligație, aceea de a pedala pînă la epuizare“.

Coppi era din această rasă. Nu mai cîștiga curse, gestul său părea donchișotesc, dar nu înceta să alerge. În 1959 a devenit consilier al echipei San Pellegrino Sport, însă continua să participe la curse alături de tinerii săi elevi. Era mulțumit și făcea planuri. Voia să-l lanseze pe Cestari, să facă din el un mare campion.

În decembrie 1959, împreună cu francezii Jacques Anquetil și Raphael Geminiani pleca în Africa Ecuatorială pentru a participa la o vînătoare. Se întorcea fericit. A fost cea mai frumoasă aventură, le spunea el prietenilor la sosire.

Cîteva zile mai tîrziu a căzut la pat, răpus de un virus misterios, contractat în timpul șederii în Africa. Medicii sînt neputincioși, și la începutul lui ianuarie 1960 Fausto Coppi pleca în ultima cursă, la Castellania, de unde nu se va mai întoarce, lăsînd în urmă infinite regrete și amintiri de neuitat. Acolo, pe colina străjuită de ulmi bătrîni, odihnește Fausto Coppi.

Spre toamnă, cînd vîntul aduce adieri de zăpadă, peisajul e limpede și tăcut. Dar toamna, ca și în celelalte anotimpuri, pelerini din toate părțile Italiei trec pe la Castellania să pună o floare pe mormîntul lui Fausto Coppi.

SFÎRȘIT

Ilie GOGA

Ediția jubiliară a Jocurilor Olimpice de iarnă

DIN CURIERUL ULTIMEI ORE

PERIPEȚII ALE OPERATORILOR

Filmul acestei ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă va fi realizat, după cum se știe, de cunoscutul cineast francez Claude Lelouch. El are o echipă de filmare îmbrăcată în mod original : dintr-un material de nylon roșu aprins. Membrii acestei echipe de filmare circulă peste tot nestingheriți, înregistrînd pe peliculă tot ce li se pare interesant. Ei au produs însă un incident puțin amuzant. La ultimul antrenament pe pîrtiile de la Chamrousse, unii dintre concurenți, orbiți de strălucirea zăpezii, i-au confundat cu porțile de slalom și slalom uriaș, greșind pîrtia. Organizatorii au dat o dispoziție : sau echipa de filmare își schimbă îmbrăcămintea sau își schimbă locul de filmare. Este cert că Lelouch va prefera să-și echipeze în altă culoare oamenii decît să se mute la distanță prea mare de eroii viitorului său film.

PRIMUL RECORD GAZETĂRESC

Întîia performanță gazetărească a acestei ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă: un fotoreporter japonez a expediat o fotografie în culori prin sistemul belinografului, din Franța în țara sa de baștină.

Jean-Claude Killy poartă nr. 1 și la Grenoble

LAPTE SAU SUC DE FRUCTE ?

Cei mai mari consumatori de lapte în satul olimpic nu sînt, cum s-ar putea crede, sportivii scandinavi. După cum ne spunea ieri șeful satului olimpic, americanii, japonezii și coreenii beau cantități mari de lapte în timp ce nordicii preferă sucurile de fructe. Se pare că ei doresc să respecte un vechi proverb finlandez care spune : **„Fă trei zile schi și petrece-o pe a patra mîncînd mere".**

STADIONUL EFEMER !

Într-una din convorbirile noastre cu Bucureștiul, redacția ne-a solicitat să comunicăm numele exact al stadionului pe care se va desfășura ceremonia deschiderii ediției jubiliare a Jocurilor Olimpice de iarnă.

Spre părerea noastră de rău, trebuie să spunem cititorilor noștri (mai mult sau mai puțin curioși) că acest stadion nu are nici un nume. I se spune doar „stadionul provizoriu" și în mod foarte justificat deoarece el va avea o existență efemeră. După terminarea Jocurilor Olimpice, el va fi demontat, rămînînd în urma lui doar imagini fotografice și cîteva cadre de film.

Impozantele lui tribune, cu o capacitate de 65 000 de locuri, sînt realizate pe un schelet metalic pentru care s-au folosit nu mai puțin de 380 km de țeavă. Conceput de arhitecții Pouradier-Duteil și Pilon (un nume predestinat pentru domeniul construcțiilor !), „stadionul provizoriu" din Grenoble ocupă o suprafață de 60 000 de metri pătrați, adică întreaga întindere a celei mai mari piețe din oraș numită (încîntătoare coincidență !) „piața Concordiei".

UN INDIAN LA GRENOBLE...

Primul hindus participant la Jocurile Olimpice de iarnă ! Vestea a făcut vîlvă și a stîrnit comentarii. Tînărul **Jerry Bujakawki** este unicul reprezentant al Indiei și va defila purtînd drapelul țării sale.

El a declarat ziariștilor că la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă India va fi reprezentată de mai mulți schiori, deoarece în această țară există mari posibilități de a se practica sporturile de iarnă. Bănuiți unde: în Himalaya.

CLAUZĂ... ȘI EFECT

Găzduirea numeroșilor vizitatori prezenți la Grenoble, în aceste zile, a pus probleme diferite organizatorilor care, în ultimă instanță, au apelat și la apartamentele particularilor. In această situație, un cetățean s-a prezentat la oficiul de cazare oferindu-și locuința spre închiriere. Grenoblezul a făcut însă și o precizare plină nu numai de umor, ci și de adîncă semnificație : „Sînt dispus — *a spus el* — să pun camerele la dispoziție americanilor, în mod gratuit, dacă ei promit să oprească războiul din Vietnam !"

Agresiunea din Vietnam — o știm cu toții — costă foarte scump. Potrivit clauzei proprietarului din Grenoble, nu ne-ar surprinde un masiv exod american spre orașul olimpic...

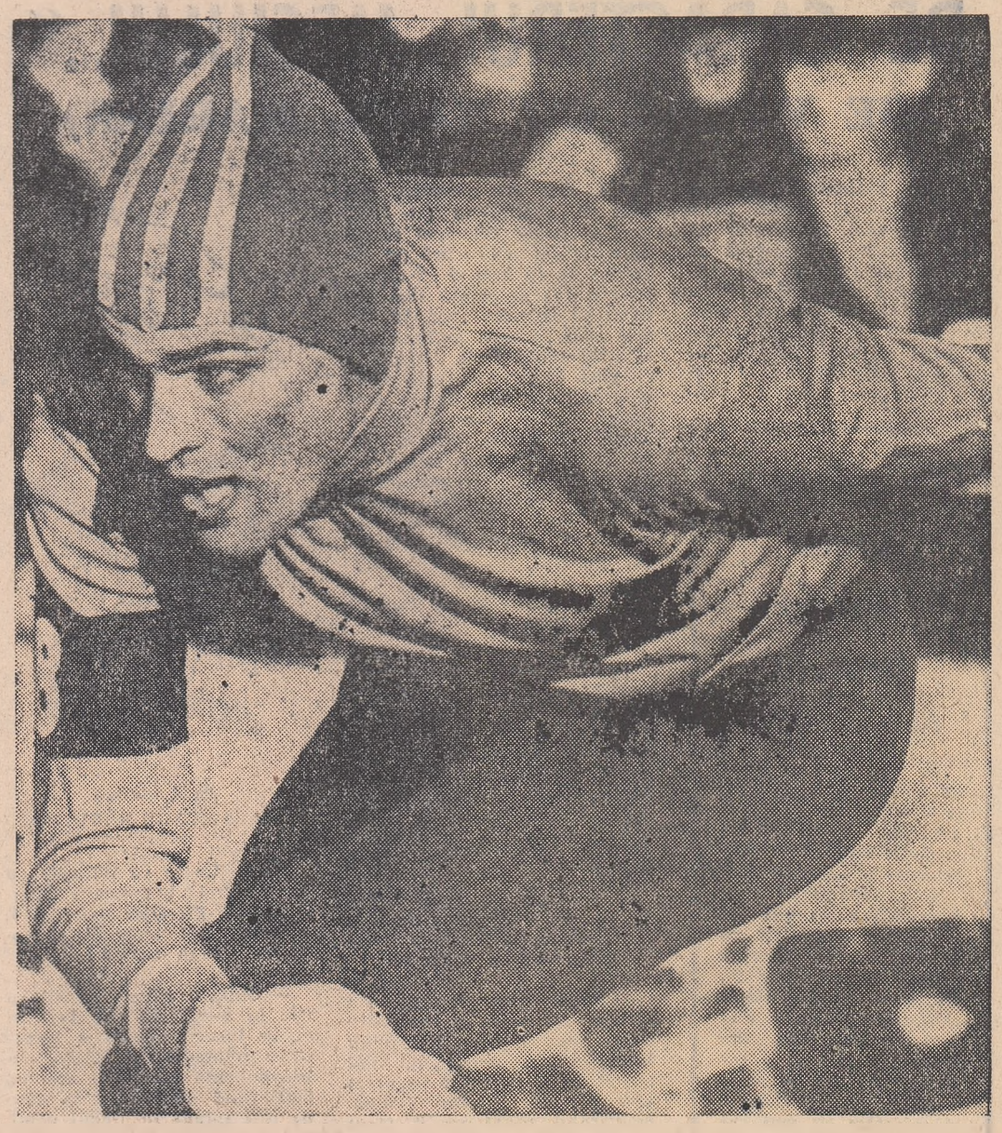

După eșecul de la C.E., Ard Schenk (Olanda) va încerca reabilitarea în întrecerile olimpice de patinaj viteză. Foto : A.N.P. Amsterdam

PUBLICITATEA INTERZISĂ PE PÎRTII !

Cu cîteva zile în urmă, dl. Averry Brundage, președintele C.I.O., și-a exprimat nemulțumirea față de felul în care înțeleg schiorii fruntași să respecte legile amatorismului. El a criticat vehement faptul că toți așii schiului alpin se fotografiază cu schiurile lor așezate în așa fel ca să se vadă bine marca de fabricație a acestor materiale sportive. Președintele C.I.O. a apreciat că acest lucru este, de fapt, o manifestare netă de profesionism, deoarece sportivii sînt plătiți, susținuți și ajutați în toate ocaziile de marile fabrici care produc materiale de acest gen.

Interesant este faptul că majoritatea celor prezenți, aci la Grenoble, au manifestat o oarecare rezervă față de poziția președintelui C.I.O. Și totuși, se pare că el a avut dreptate, deoarece reacția schiorilor a fost cît se poate de edificatoare. De pildă, într-un interviu acordat ziarului „l'Equipe", în ediția sa de luni, cunoscutul schior francez Guy Perillat a declarat : *„Mai întîi vom refuza o asemenea interdicție și după aceea vom vedea ce este de făcut"* și Guy Perillat mărturisește, în continuare, că a discutat această problemă cu Schranz, Nenning, Zimermann, Killy, Lacroix și Brugman, toți fiind de acord să nu se supună unei asemenea decizii dacă ea va fi luată.

Și iată că o scurtă comunicare a consiliului F.I.S., nu mai mare de zece rînduri, a declanșat la Grenoble marea furtună în rîndul schiorilor de performanță. Această comunicare interzice categoric schiorilor să poarte pe schiurile lor orice fel de marcă, în caz contrar ei urmînd a fi descalificați.

Ce se va întîmpla ? Disputa este aprigă și s-ar putea ca rezultatul ei să compromită atît situația C.I.O. cît și viitorul schiului de performanță.

Antrenamente...

La ultimele antrenamente ale patinatorilor de viteză au fost înregistrate cîteva rezultate valoroase. Astfel, Neil (S.U.A.) a parcurs 500 m în 40,3. Kiskinen (Finlanda) a fost cronometrat pe 1 500 m în 2:09,3. Proba de 5 000 m a fost cîștigată de Machov (U.R.S.S.) în 7:48,8.

★

Pe pista de la Villard de Lans, s-au disputat antrenamentele concurenților în proba de săniuțe. În proba masculină, austriacul Manfred Schmidt a înregistrat cel mai bun timp 57,48.

ECHIPA NOASTRĂ A DEZAMĂGIT

Din capul locului trebuie să spunem că apariția hocheiștilor noștri la „Stade de glace", așteptată cu mult interes, a dezamăgit. Și nu doar parțial. A dezamăgit în întregime, lăsîndu-ne impresia că echipa nu și-a revenit nici acum după criza acută de oboseală fizică și nervoasă manifestată în jocurile din cadrul „Cupei orașului București". Cu excepția finalului primei reprize și a unor foarte scurte perioade din ultima parte a întîlnirii (în total, să spunem, 10 minute din cele 60 ale întregii partide), inițiativa a aparținut autoritar hocheiștilor vest-germani, care s-au dovedit superiori din toate punctele de vedere. Cu alte cuvinte, echipa noastră nu s-a prea văzut în acest meci. Ce le imputăm reprezentanților noștri ? O evidentă lipsă de concentrare, un joc lent, fără forță, cu pase în care pucul era parcă mîngîiat, și cu șuturi anemice, fără explozia caracteristică hocheiului. Și dacă ar fi fost numai atît... Dar s-au comis și unele greșeli grave de plasament, s-au dat pase greșite, direct la adversar, situații din care echipa a primit două goluri.

De fapt, în momentul cînd așternem pe hîrtie aceste rînduri nu s-au scurs decît cîteva ore de la încheierea meciului și, sincer vorbind, deși totul ne este încă proaspăt în memorie, facem totuși un efort pentru a găsi pe vreunul din hocheiștii români (în afara lui Dumitraș) care să se fi comportat la valoarea reală. Prima linie de atac, cunoscută și apreciată prin varietatea și frumusețea fazelor pe care le creează, a confirmat aceste calități doar cîteva minute la sfîrșitul primei reprize, cînd Calamar a ratat două situații extrem de favorabile. Ceva mai agresivă ni s-a părut linia a doua de atac (Pană, Florescu, Ștefanov), dar și ea lipsită de omogenitate și de inspirație. Cît privește linia a treia (Basa, Moiș, Ștefan — în locul căruia a intrat cîteodată Gheorghiu) a fost extrem de slabă, nereușind nici măcar să ajute cît de cît apărarea. Fundașii (Ionescu — Czaka, Varga — Făgăraș) lenți, preferînd să atace cu crosa în loc să folosească corpul, neinspirați în pase și degajări. Deci, nimic pozitiv, nimic care să ne determine să privim cu optimism viitoarea participare a reprezentativei noastre în grupa B a turneului olimpic.

Știm că pot exista și alte opinii. Selecționata R.F. a Germaniei se prezenta, la acest joc, ca principala favorită, fiind superioară pe plan valoric echipei noastre. Da, aceasta e foarte adevărat, motiv pentru care nici nu întrevedeam posibilitatea unei victorii a culorilor noastre. Dar între 2—6, scor cu care hocheiștii noștri au pierdut la Augsburg, în urmă cu două săptămîni, întîlnirea amicală cu echipa R.F.G., și acest 0—7 consemnat duminică seară la Grenoble este, să recunoaștem, o diferență !

Și, atunci ? Atunci, avem toate motivele să fim îngrijorați. Am văzut, duminică, două din echipele ce vor evolua în grupa B alături de reprezentativa țării noastre. Este vorba de Norvegia și de Iugoslavia. Ambele, dar mai ales Norvegia, care a cedat greu (1—3) redutabilei formații a R.D. Germane, s-au dovedit în formă, cu jucători proaspeți, rapizi, bătăioși. În afara acestor două selecționate, în grupa B mai participă, cu șanse, și cea a Japoniei, despre care antrenorul Mihai Flamaropol spunea într-un interviu acordat ziarului „Le Dauphiné" că i-a lăsat o excelentă impresie la antrenament.

Față de toate acestea, veți fi de acord cu noi că perspectivele, dacă echipa noastră nu-și revine, nu sînt de loc roze. Dar să sperăm că hocheiștii români își vor găsi cadența, confirmînd bunele rezultate cu care ne-au obișnuit în ultimii ani.

Fulgi de nea...soc

● *Olimpiada albă trebuie să-și merite numele din toate punctele de vedere ! Iată de ce, organizatorii grenoblezi fac eforturi serioase în aceste zile și pentru a asigura albiturilor folosite în hoteluri sau în satul olimpic o față imaculată. În fiecare zi, un serviciu special adună, transportă, triază, controlează și distribuie 300 000 piese de lenjerie. În fiecare zi se spală și se calcă 1 500 kg de lenjerie. În fiecare zi sînt călcate aproximativ 3 000 cămăși bărbătești...*

● *Amatorii de amintiri trec de obicei cu ușurință peste anumite norme impuse de societate. Dl. Dubedout, primarul orașului Grenoble, pentru a preîntîmpina dispariția unor drapele, fanioane și altor elemente folosite în decorarea orașului, a lansat un apel către concetățenii săi, rugîndu-i să vegheze la menținerea în bune condițiuni a pavoazării urbei. Mai ales că această pavoazare costă, împreună cu iluminatul, aproape două milioane de franci.*

● *În sala de spectacole a Casei de cultură din Grenoble, trupa de balet condusă de Maurice Bejart, unul din marii coregrafi ai Franței, a prezentat, aseară, un program care a cuprins două balete lipsite de decor dar nu și de calități artistice.*

Peste cîteva zile, la 9 februarie, ansamblul lui Bejart ne va oferi un spectacol „Baudelaire".

● *Media de vîrstă a lotului de sportivi sovietici veniți la Grenoble este de 25 de ani. Cel mai tînăr reprezentant este de fapt o... tînără : Galina Grjibovskaia, care numără 17 ani, dar care deține titlul de campioană a U.R.S.S. pe 1967 la patinaj artistic.*

● *Colonelul Crespin, unul dintre conducătorii sportului francez, s-a arătat foarte sceptic în privința șanselor hocheiștilor din Franța la actuala ediție a J.O. pariind cu un prieten că echipa „cocoșului galic" nu se va clasa mai bine de locul 16. El a pierdut însă pariul deoarece prin retragerea formațiilor Poloniei și Italiei în competiție n-au mai rămas decît... 14 echipe !*

Medalia comemorativă cu prilejul ediției jubiliare a Jocurilor Olimpice de iarnă.

● La Autrans, mică stațiune la 35 km de Grenoble, unde vor avea loc întrecerile de biatlon și schi fond, primarul localității, un fost cizmar specialist în articole sportive, s-a oferit să repare orice defecțiune care s-ar ivi la încălțămintea de concurs a schiorilor.

● 25 de vînători alpini care au lucrat la amenajarea pîrtiei de săniuțe, cuceriți de frumusețea acestui sport, s-au înscris în Federația franceză de săniuțe.

● *De la plecarea sa din Paris, pe ruta spre Grenoble, flacăra olimpică s-a stins de cel puțin 20 de ori, fie din cauza viscolului fie din cea a gerului. A fost reaprinsă însă de fiecare dată de la o lampă de miner în care se păstrează, de fapt, flacăra aprinsă în luna decembrie la Olympia.*

Comentarii de la trimișii noștri speciali

Emanuel VALERIU și Călin ANTONESCU

CU 40 DE ANI IN URMĂ

Purtătorul tricolorului românesc la festivitatea de deschidere a Jocurilor Olimpice din 1928, de la St. Moritz, este unul dintre membrii patrulei militare (clasată pe locul 8) : Ioan Rucăreanu, astăzi șeful depozitului exploatare la întreprinderea „Electromontaj" din Cîmpina. Trimițîndu-ne această fotografie — un adevărat document de muzeu — fostul olimpic român ne scrie : „Sper ca sportivii care ne reprezintă astăzi la J.O. să se comporte în așa fel încît modestele noastre realizări de acum 40 de ani să fie întrecute, spre fala patriei noastre !"

O „echipă" foarte combativă în timpul unei bătăi cu zăpadă în satul olimpic : groenlandezul Appolo-Lynge (în premieră la J.O.) și daneza Kirsten Carlsen Telefoto : U.P.I.-AGERPRES

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.